

[Undervisningsministeren]

nasiet ved at lade flere unge gå igennem en 2-årig gymnasieuddannelse med mulighed for at fortsætte i en erhvervsuddannelse. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg har vanskeligt ved at se det logiske i dette forslag, som efter min vurdering direkte vil føre til en forlængelse af uddannelsesstiden.

Nørgaard Sørensen (S):

Indledningsvis vil jeg gerne udtrykke vor tilfredshed med, at der nu er kommet et udspil fra undervisningsministeren om ungdomsuddannelserne.

Vi er i socialdemokratiet af den opfattelse, som ministeren jo også gav udtryk for, at der er flere sammenfaldende punkter mellem ministerens beslutningsforslag og venstres beslutningsforslag. Derfor skal jeg ikke gå i enkeltheder med dette, men blot understrege, at det naturligvis vil danne et rimeligt udgangspunkt for de videre drøftelser i uddannelsesudvalget.

Ungdomsuddannelserne er som bekendt i dag opdelt i stærkt adskilte sektorer. Det gør systemet stift, og det medfører en mangel på overskuelighed. Vi har som bekendt stadig en stor gruppe af unge, der ikke påbegynder nogen uddannelse efter endt folkeskole, samtidig med at vi har en stigende tendens, dog ikke voldsomt stigende, til, at flere og flere unge tager to uddannelser på samme niveau. Den såkaldte gøgeungeeffekt kan fremkomme, dersom det måtte blive mere og mere almindeligt, at unge med studentereksamen tager f. eks. en EFG-uddannelse og derved optager plads for unge fra ofte socialt dårligere stillede miljøer.

Det offentlige bruger ganske store midler til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, og denne bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden har da også haft en rimelig succes. Men jeg vil gerne understrege, at for socialdemokratiet drejer det sig først og fremmest om at give så mange unge som muligt et tilbud om en kompetencegivende uddannelse. Vort uddannelsessystem kan yde et selvstændigt bidrag til en varig løsning af ungdomsarbejdsløshedsproblemerne, dersom vi er i stand til at tilpasse, omstrukturere, systemet, så det bliver mere fleksibelt, mere overskueligt, samt giver særlige tilbud til de unge, der ikke umiddelbart efter folkeskolen er motive-rede for at indgå i en ungdomsuddannelse.

Det siger sig selv, at hvis vi skal medvirke til at løse netop disse svagest stillede unges uddannelsesproblemer, så må vi i første række satse på erhvervsuddannelserne. Dette være samtidig sagt som en forklaring på, at jeg ikke har beskæftiget mig meget med centrum-demokraternes forslag om en ny gymnasiestruktur.

Vi finder i socialdemokratiet, at regeringens beslutningsforslag sigter rigtigt. En øget udbygning og geografisk spredning af erhvervsuddannelserne er en helt nødvendig forudsætning for at give disse uddannelser en selvstændig værdi samt for at opnå den ønskede garanti for, at alle kan få en kompetencegivende uddannelse. Ligeledes kan vi helt tilslutte os beslutningsforslagets tanker om bedre overgangsmuligheder mellem de forskellige uddannelser samt en gradvis samordning, så vidt det overhovedet er muligt, hvilket naturligvis må følges af, at alle ungdomsuddannelser giver almen studiekompetence.

Jeg skal forsøge at ridse en række problemstillinger og synspunkter op, som på en eller anden måde må komme til at indgå i udvalgsarbejdet.

For det første ville det være dejligt, om der kunne skabes bred politisk enighed om en forenkling af ungdomsuddannelserne. Socialdemokratiet ønsker en sådan forenkling, og vi har derfor stadig det synspunkt, at dette må indebære en overgang fra mesterlæren til EFG, ligesom det må indebære en inkorporering af andre ungdomsuddannelser i EFG, f.eks. de tekniske eksamensuddannelser og social- og sundhedsuddannelserne.

Jeg stiller mig en smule uforstående over for, at venstre nu gennem sit beslutningsforslag åbenbart ønsker på en eller anden måde at lovfæste mesterlærens fortsatte eksistens. Det er noget i modstrid med den EFG-lov fra 1977, som venstre stemte for, og hvor det blev bestemt, at organisationsrepræsentanterne i de faglige udvalg havde indstillingsret om netop dette spørgsmål. I øvrigt noterer vi i socialdemokratiet med interesse den store og positive interesse, EFG ikke mindst har fået i erhvervslivet.

For det andet vil vi lægge megen vægt på en forbedret erhvervs- og uddannelsesorientering i folkeskolen. I forbindelse hermed vil jeg gerne spørge undervisningsministeren, hvornår vi kan få oplysninger om det reelle